

geren har indmeldt Sagen til 4de Dragonregiment og forlangt en Erstatning for den ham overgaaede Skade, men Regimentet har svaret, at da der efter foretagen krigsretlig Undersøgelse ikke var fremkommet noget Bevis for, at den paagældende Dragon havde redet ham overende, og da Krigsministeriet, der havde haft Sagen til Afgørelse, ikke kunde se, at Militæretaten var forpligtet til at yde ham Erstatning, eller at der forelaa Billighedshensyn, som kunde begrunde en Godtgørelse, kunde Klagerens Forlangende ikke efterkommes. Andrageren har saa andraget om at faa Sagen optaget til fornyet Undersøgelse og opgjort den ham overgaaede Skade til 900 Kr. Imidlertid har han fra den 19. August til den 6. November været indkaldt som Fæstningsartillerist, men har hele Tiden ligget paa Sygehus, og han henstiller nu til Folketinget at foranledige, at der for den lidte Skade ydes ham Erstatning enten en Gang for alle eller ved en aarlig Understøttelse.

3 Bilag medfølger.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til *Forsvarsministerens* Undersøgelse.

58. Fra *Repræsentanter for Statsseminarierne* om, at Statsseminariernes Lønningslov maa blive taget op til Revision i indeværende Rigsdagssamling. (Indbragt den 28. Januar 1916 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds, *Moltesen*).

Andragerne minder om, at Statsseminariernes Lønningslov af 1903 er ufuldstændig, idet til Eksempel Forstandernes Lønning forblev uforandret, som den var fastsat ved Lønningsloven af 1891. De henviser til Statsseminariernes Andragender til Ministeriet fra 1910, 1911 og 1912 og andrager i Overensstemmelse med disse om, at Lønningen for Lærere ved Statens Seminarier maa blive sat til en Begyndelsesstørrelse af 2,800 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. til 3,400 Kr. og derefter hvert 4de Aar med 400 Kr. til 4,600 Kr. Forstandernes Begyndelsesløn foreslaar de til 4,800 Kr., stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. til 5,600 Kr. og desuden fri Belysning og Brændsel. Til Begrundelse af disse Lønningsforslag henvises til, at der af Lærerne ved Statsseminarierne kræves, at de skal undervise indtil 30 Timer om Ugen, medens det af Lærerne ved Statens højere Almenskoler kun kræves, at de skal undervise indtil 24 Timer om Ugen (overskydende Timer honoreres ekstra), og til den Betydning det har, at der af Seminarierne ydes en saadan Løn, at de dygtigste Lærerkræfter kan være tjente med at søge Ansættelse ved dem. For Forstanderlønnens Vedkommende gøres opmærksom paa, at Forstanderstillingen, fordi Seminarierne ligger paa Landet, medfører ret store Repræsentationsudgifter. Kommer der — som Tilfældet er ved adskillige af Statens Seminarier — tilrejsende Lærere fra Ind- og Udlandet for at overvære Seminariets Undervisning, vil dette uundgaaeligt stille Krav til den paagældende Forstanders Gæstfrihed. Og det samme er Tilfældet under Seminariets Eksamen, ved Undervisningsinspektioner, naar Foredragsholdere skal modtages paa Seminariet og ved mange andre Lejligheder. Dette kan selvfølgelig ikke være anderledes. Men derfor kan det ikke kaldes ubilligt, om Forstanderne som Vederlag for denne betydelige Udgift, som Stillingen medfører, opnaaede frit Lys og Brændsel, foruden at deres Lønning kom op paa Højde med den, der oppebæres af Rektorerne ved Statens højere Almenskoler.

1 Bilag medfølger.

Da Sagen afgøres ved særlig Lov, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

59. Fra *Den danske, Købstadforening* om, at den Finanslovsanmærkning, som knytter sig til Skolelovens § 33, fremtidig maa faa samme Affattelse som paa Finansloven af 1909—10. (Indbragt den 1. Februar 1916 af Folketingsmændene for Skanderborg Amts 5te Valgkreds, *Jacob Christensen*, og Vejle Amts 1ste Valgkreds, *L. Rasmussen*).

Andragendet er saalydende:

Paa det den 20. November 1915 afholdte Møde af Købstadforeningens Repræsentanter vedtoges enstemmigt saalydende Resolution: „De stadig voksende kommu-